

LBRIS | We know
books
Lidia Vianu

Poeme Foarte 1 2 3

Prefață de
C. George Sandulescu

E I K O N

București, 2025

1 2 3 Poeme

You are myself.....	13	For my sake.....	36
Înțelegi.....	14	Vieni cui Giorgio con la bella musichetra.....	37
Viespar.....	15	Răsfăț.....	38
Nu.....	16	Te iubesc.....	39
Pe viață și pe moarte.....	17	Citesc încet.....	40
Vești proaste.....	18	What Freudian slip.....	41
Veneam pentru tine.....	19	Mi-o iei înainte.....	42
Never say never.....	20	When no harm is done to you.....	43
Știu că acolo e greu.....	21	Ce am de gând să va să vie.....	44
Depinde de tine.....	22	Să ne oprim aici.....	45
Tu decizi.....	23	Știu tot.....	46
Micro și macrocosmos.....	24	N-am avut niciodată nimic.....	47
Să intri tu sau să intru eu.....	25	Nu m-am putut ține de cuvânt....	48
Să-mi pierd controlul asupra emoțiilor.....	26	Nu puteam să te simt aproape.....	49
Tactil.....	27	Teama de mine însumi.....	50
Ora noastră.....	28	Nu te puteam atinge.....	51
Ai să vezi.....	29	Îmi place că ești orgolioasă.....	52
Mi-ai întors timpul.....	30	Sunt în iad.....	53
Ți-am simțit căldura.....	31	Gândurile nu se ridicau.....	54
For I have more.....	32	Much love.....	55
Am simțit o prezență în cameră...	33	I self-censored it.....	56
Roman erotic.....	34	Lumea noastră ar fi început așa....	57
Nu știu dacă mai aveam mâini.....	35	Povestea mea cu tine.....	58

Visturi suveran tactile.....	59	Noi doi existăm în afara timpului.....	71
Empty without you.....	62	Îmi fug gândurile spre tine.....	72
Is this what people call paradise...63		Am avut senzația ca n-o să te mai văd niciodată.....	73
Pericolul nu este în noi.....	66	Am venit cu sufletul la gură și ți-l dau ție.....	74
The Ides of March.....	67	Scrisul tău e o băutură tare.....	75
Ithaca.....	68	You run away sometimes.....	76
Să formăm o lume completă în sine.....	69		
În tren visez cu ochii deschiși.....	70		

Moderato

The unexpected.....	79	Mîntea mea de vizionar.....	94
Facem o încercare.....	80	Do I dare wait until tomorrow.....	95
Idealul pe care îl am permanent în minte.....	81	I thought for the rest of the day..	96
Parcă ai fi dispărut în neant.....	82	Prima mea discuție serioasă cu mine.....	97
Fericirea pe care nu o meritam.....	83	Era real nu vis.....	98
Ai dat totul peste cap.....	84	Trăim amândoi atemporal și aspațial.....	99
Nu a fost decât un vis.....	85	Nu m-am schimbat.....	100
Piatra destinului meu oare.....	86	I love the sound of your voice.....	101
Dacă citesc prea repede devin imponderabil.....	87	Ce se va întâmpla cu noi doi.....	102
Trecutul ne-a jucat multe farse.....	88	But there was nothing.....	103
Why the waste.....	89	Ne înțelegem prin gând.....	104
Marinarul din prea frumoasa poveste.....	90	Avem amândoi aceleași senzații.....	105
A sunny place for shady people.....	91	Your very first letter.....	106
My Finnegans-Wake mind.....	92	Un biet predicator vagabond.....	107
Să nu fiu tulburat de nimic pe lume.....	93	Nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd.....	108

Răsfăt prin scris	109
Îți vorbesc cu voce tare	110
Ce ne va face nouă restul lumii.....	111
Dumnezeu este acum cu noi	112
Alone away afar	113
Pe firul anilor m-am tot gândit la tine	114
Nu știu de unde să încep	115
Familia pe care aș fi putut-o întemeia.....	116
With you it would have been a different story	117
Nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale	118
Afinitatea spirituală	119
Viitorul îmi pare mai neted	120
Puritanul sau politețea din mine.....	121
Nu am știut cum să te gădesc	122
Scrie-mi o pagină pe zi	123
Mă întrebi atât de multe lucruri.....	124

Nu e chiar așa.....	125
M-am gândit mult la tine.....	126
De la New York la San Francisco.....	127
Mă bucur că am vorbit.....	128
O să citeșc și o să-ți scriu.....	129
Mă citez citându-te	130
You are running out of Romanian paper	131
Parcă ai înregistrat convorbirile	132
Îți dau titluri câte vrei	133
Pictor Romano și Popa Soare	134
Nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău.....	135
Eu sunt încet tu te grăbești	136
Nu sunt bine.....	137
Apucă-te să scrii în englezește	138
Te citeșc	139
Ai și căpătat accent american	140
The Coast of Calvary	141

Foarte

Mergeam pe strada Toamnei și m-am gândit la tine	145
La Cetate	146
Închisoare	147
Dicționar	148
Ceci n'est pas une pipe.....	149

Să nu-ți faci griji din pricina mea	150
Știi că te iubesc.....	151
Dacă sunt longeviv ca tatăl meu.....	152
Captain	153

Christopher Plummer.....	154	Ciocolată	175
Toate m-au iubit		Prima noastră ceartă.....	176
toate m-au părăsit	155	La Doctori	177
Te-ai mărita cu mine	156	Îmi plac lucrurile vechi.....	178
Am ajuns de poveste.....	157	Așteptăm să se încălzească	179
Noaptea mă umplu de ură.....	158	O să-ți spun de dincolo	180
Sacul și petecul.....	159	Cineva care nu	
Am structură de pensionar	160	a avut experiențele mele.....	181
Patru zero nouă	161	Mulțumesc la fel.....	182
Așteptăm primăvara.....	162	Apoi vine căldura lui august	183
Îmi pare rău ați greșit.....	163	Nu-mi place să muncesc	184
Chanticleerul.....	164	Ne potrivim	185
Te-am vindecat	165	Vreau să-ți dau să citești.....	186
Clubul șase sute patru.....	166	Sunt un om al vechiturilor	187
Am adus gunoierii.....	167	La Templu	188
Așteaptă telefonul meu.....	168	Am stat la Sfânta Vineri	189
Primul nostru		La Salcia.....	190
Crăciun a fost alb	169	Sunt emoționante.....	191
O zi din viața		Sunt stabil	192
lui Ivan Denisovici.....	170	Nu-mi scriam	
Binefăcătoarea.....	171	numai eu memoriile.....	193
Parcul Poporului	172	Era stângaci la minte	194
Ce număr căutați.....	173	Imported briar pipa	
De unde venim noi	174	se face din rădăcină.....	195

You are myself

Când sunt fericită visez înainte când sunt abătută visez înapoi
din ce ai scris am toate vorbele în minte dar ce e adevărat
vrei să afli ce stă ce a stat între noi amândoi niciodată
și băntuie iar o vreme ratată ce să crezi mai întâi știu
nu te-am făcut să rămâi dar dacă nu plecai așa de îndată
ce ai mai fi vrut să auzi sau să spui
deschis ca scoica la malul mării de nisip înecată
la umbra palmierilor își visează perla vis târziu de niciodată
ora trei noaptea ești acolo și știu gândești înainte visezi înapoi
ploi de secunde grele de așteptare de căutarea din noi
și — you are myself — întrebare
suntem iar doi

Înțelegi

Cum scriai *I am dying to ask the overwhelming question*
și cum credeam sau ce credeam — eroare
izbindu-mă de zidul întrebării tale
văd și odaia cu stuurile trase cu biblii cu numele meu undeva
— înțelegi? — că tu ești eu nu vreau să te fac tristă
ce demult era s-au terminat și plicurile și hârtia
doar vorbele mele se înșiră înainte cuvinte cuvinte cuvinte cuvinte
nu vreau să înțeleg atunci ai tăcut tu
fiecare vocală fiecare consoană fiecare tăcere
măsurate de impulsurile unei linii impersonale
la fel ca întrebarea ta ca plecările fugile retragerile
— înțelegi —
ale tale, în tine era

Viespar

Clădirea era ca o insulă pe care timpul lunecase cu treizeci de ani înapoi
îmi auzeam pașii pe culoarele goale ba chiar îi auzeam și pe ai tăi
ochii mâinile îți picurau din vreme în vreme îmi apăreau vorbele în cale
nu te teme de ce nu e
așa treceam pe lângă uși închise cursuri de atunci de acum
absența coboară se preschimbă mă oprește din drum
ne întoarcem în săli cunoscute ție între ucenicie și meserie
mai știi băncile catedra tabla
the more the merrier — the sooner the better — the later— never mind
am crezut că trecutul se poate relua din punctul unde te-a abandonat
în viesparul de întâmplări dintre lumi m-am înșelat
— Eu în viesparul ăla nu intru — aveai dreptate să te ferești
atâtea fețe neștiute în pauze o ușă trântită
și mai aștept vești

Nu

Nu te lega la cap dacă nu te doare
se înprimăvărează pe Pictor Romano
mi-e dor de tine dar nu de București și nu de România
la care din ferestre ai stat cu ochii ațintiți în stradă
prin ușa întredeschisă scara urcă spre nicăieri
azi e azi sigur că nu mai poate fi ieri
ai să mă ajuți vreodată să aflu ce a fost

nu

nu te lega la cap dacă nu te doare chiar dacă azi e primăvară și aici
chiar cu soare
când e senin așteptările de demult emigrează spre mare
dacă ar fi vreun geam deschis ai scoate capul pe el
ce ai simți să te trezești în București prizonier casei în care ai trăit
câte neștiute se înserează străzile sunt pustii
n-ai să vii seara asta oricum e prea târziu să mai vii
de la o vreme nerăbdarea nu are stare
așteptarea a amuțit nu te lega la cap dacă nu te doare

Pe viață și pe moarte

De vreme bună și de vreme rea linia vieții din palmă e lungă
să nu ne ajungă neliniștea mea ne-am putea ascunde o vreme în Alaska
ferește-te un timp de tine fă un pas peste granița minții
visează că trecutul abia de mâine vine

astă seară e numai Grădina Icoanei ne păzesc în jurul ei sfinții
un început fără sfârșit mă urmărește de ce faci atâta lumină în jur
ieri azi neputința e clește

gândul meu învelindu-te e singurul contur
dacă stai în picioare ai ochii în soare
așezat lângă mine ești întuneric greu

nu mă pot împiedica să te caut cu cine de ce mai bine rămâi cu mine mereu
s-a despicat lumea în două înainte să apuc să o ating întregă
plouă cu ce ar fi putut să fie dar nu e

ești ud până la piele de amintirile mele doar ochii ți-i apăr cu pleoapele lăsate
e seară în Grădina Icoanei văd ce vreau să văd
pleci cu palmele mele pe tâmpile pe față ce dincolo alergi pe moarte și pe
viață

Vești proaste

Nu schimbi începutul indiferent ce spui
hotărâri de ieri de azi de mâine ce dără de întâzieri voite
Crăciunuri irosite singurătăți de o noapte de un an de o viață
adunate într-un deșert de nestrăbătut dimineață m-am trezit pustiiță
nu înțelegeam ce drum am greșit am bătut iar în geamul închipuirii tale
dar storul era tras nici nu te-am zărit călită de treizeci de ani de renunțare
am împins deoparte imaginea altui început nu mai vin
vezi licoarea mușeniei cum fierbe nu te ajut nu ajutor așteptam
Crăciunul prăbușit între noi se târăște în palme în suflet semnele lui le am
am înghețat mi-ai spus n-ai mai văzut de șapte ani zăpadă
te-am afundat în iarnă când te credeai mai sus
ți-au degerat previziunile în vorbe înșirate lasă-le să cadă
căldura nopții de niciodată a apus dar dacă o să urce din nou dintre coaste
naște un început și din veștile proaste

Veneam pentru tine

Se făcea că veneai noaptea la ora trei
te aplecai peste marginea patului totul devenea posibil
vedeam ce nu se face să vezi te respiram
miroseai a alge a palmieri a soare de iarnă
mă luai de mână pluteam în beznă
dacă te-aș fi întrebat încotro vraja s-ar fi risipit
timpul s-ar fi rupt în treizeci de cuburi fiecare un an irosit
un cub o țară altă depărtare ultimul ar fi fost întoarcerea
care se făcea că nu mai era

odaia dintr-un ghetou de blocuri drumurile desfundate cu tramvaie prăfuite
dar și clasa de pe strada Mântuleasa liceul ca o fortăreață cu creneluri
pasul tău de copil de acasă la școală ce goală mi-e mintea de amintiri cu tine
zile întregi în umbra unei ferestre închise fără sunete fără explicații fără
despărțiri

o baie fierbinte să te cureți de rădăcinile vieții
am fi împărțit neîntoarcerea cu bine am fi întors din drum ce a apucat să nu fie
dacă veneai fie și numai pentru mine

Never say never

Planurile nu sunt punctul meu tare mai bine mă iei pe neașteptate
lunga mea căutare în jurul tău se zbate de mult nu mai are răbdare
până cândva e cale neștiută drumul tău e altul decât mă așteptam
tot îmi vine să te strig niciodată să îți aduni umbrele strânse în geam
ca să mi le explici pe rând pe fiecare cărare cu cărare ce lume ai bătut
cu cine ai luat lecții de îndepărtare cine te-a mai văzut înfruntându-l pe nu
până când tu ești tu nimic nu te oprește să îl împingi pe mâine peste întotdeauna
crește închipuirea tot nu te încape să nu spui nicodată niciodată
chiar dacă telefonul nu mai sună cutia de scrisori e mereu goală
presupun că nimic nu se mai poate schimba
am să fac cum spuneași o să iau o coală mare de hârtie în care o să învelesc trecutul
o să scriu pe pachet viitor o să ți-l pun într-o scrisoare recomandată
mi-e dor de scrisorile tale așa cum veneau
o să primești un niciodată care n-o să fie
niciodată niciodată

Știu că acolo e greu

Există și vorbe nedrepte pe lume micile umiliri au foarte multe nume
ai purtat o vreme haina celui care nu lovește
când ai aruncat-o nu te-am recunoscut m-ai surprins fără scut fără zale
rătăcită în bucuria simplă că te aud
dacă ai fi repetat măcar o singură dată rolul acela
poate l-ai fi rescris cu cuvintele tale de tihnă
l-ai fi recitat în costumul de acum trei decenii
când vorbele ca mugurii se deschideau ascuns îmi ațineau nehotărât calea
ai descoperit între timp hotărârea
pe cine tot mai caut în deghizările tale precis mai ești în tine de atunci
cu mai multe nopți lungi la căpătâi degeaba băjbâi eu între decoruri
stoluri de gânduri calde nu m-ar face să uit
o simplă frază indiferentă de un leu
știu că acolo e greu